

Izrek

1. Pravo Unije ne nasprotuje zakonski določbi države članice, ki omogoča upravnemu organu, da prepove državljanu te države, da jo zapusti zaradi davčnega dolga družbe, katere poslovodja je, vendar pod dvojnimi pogoji, da je cilj zadevnega ukrepa odziv na – v nekaterih izrednih okoliščinah, ki lahko izhajajo zlasti iz vrste ali pomena tega dolga – resnično, sedanjost in dovolj resno grožnjo, ki prizadene osnovne interese družbe, in da zastavljeni cilj ni zgolj ekonomski. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali je ta dvojni pogoj izpolnjen.
2. Čeprav bi bil ukrep prepovedi zapustitve ozemlja, kot je ukrep, ki se nanaša na P. Aladzhoza v zadevi v postopku v glavni stvari, sprejet pod pogoji, določenimi v členu 27(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS, pogoji, ki so določeni v odstavku 2 tega člena, nasprotujejo takemu ukrepu,
 - če temelji izključno na obstoju davčnega dolga družbe, katere eden od poslovodij je tožeča stranka, in samo zaradi te lastnosti, brez posebne presoje osebnega obnašanja zadevne osebe in brez omembe, da bi ta kakorkoli predstavljala grožnjo za javni red,
 - in če prepoved zapustitve ozemlja ni primerna za zagotovitev uresničitve zastavljenega cilja in gre prek tega, kar je potrebno za doseženje tega cilja.

Predložitveno sodišče mora preveriti, ali gre za tak primer v zadevi, ki mu je predložena v odločanje.

(¹) UL C 317, 20.11.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – J.C. van Ardenen proti Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Zadeva C-435/10) (¹)

(Direktiva 80/987/EGS — Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca — Odpravnina zaradi plačilne nesposobnosti delodajalca — Plačilo, pogojeno z obveznostjo prijaviti se kot iskalec zaposlitve)

(2012/C 25/27)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Centrale Raad van Beroep

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: J.C. van Ardenen

Tožena stranka: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Centrale Raad van Beroep – Razlaga členov 4, 5 in 10 Direktive Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (80/987/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 217), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 261) – Obseg jamstva jamstvene ustanove – Nacionalna zakonodaja, ki delavce zavezuje, da se nemudoma prijavijo kot iskanci zaposlitve, preden zahtevajo plačilo terjatev zaradi neizplačanih plač.

Izrek

Člena 3 in 4 Direktive Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (80/987/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002, je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, ki možnost delavcev, katerih delodajalec je plačilno nesposoben, da v celoti uveljavljajo pravico do plačila neporavnanih terjatev iz naslova plač, kot so te v postopku v glavni stvari, pogojuje z obveznostjo prijaviti se kot iskalec zaposlitve.

(¹) UL C 317, 20.11.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof (Nemčija)) – Finanzamt Lüdenschied proti Christel Schriever

(Zadeva C-444/10) (¹)

(DDV — Šesta direktiva — Člen 5(8) — Pojem „prenos celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja“ — Prenos lastništva nad zalogami blaga in trgovinsko opremo s hkratno oddajo poslovnih prostorov)

(2012/C 25/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finanzamt Lüdenschied

Tožena stranka: Christel Schriever

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga člena 5(8) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) – Možnost, da države članice prenos sredstev podjetja oprostitjo plačila DDV – Oddaja poslovnega prostora prodajalne za nedoločen čas s prenosom lastništva na zalogah blaga in opremi te prodajalne na najemnika – Možnost, da se tak posel opredeli za „prenos sredstev podjetja“ v smislu člena 5(8) Direktive 77/388/EGS

Izrek

Člen 5(8) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) je treba razlagati tako, da se prenos lastništva na zalogah blaga in opremi prodajalne na drobno s hkratno oddajo prostora te prodajalne prevzemniku za nedoločen čas, pri čemer lahko ta oddajo katerakoli stranka v kratkem roku odpove, šteje za prenos celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev v smislu te določbe, če prenesena sredstva zadostujejo za to, da lahko ta prevzemnik trajno nadaljuje samostojno gospodarsko dejavnost.

(¹) UL C 317, 20.11.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Oliver Jestel proti Hauptzollamt Aachen

(Zadeva C-454/10) (¹)

(Carinski zakonik Skupnosti — Člen 202(3), druga alineja — Nastanek carinskega dolga pri nezakonitem vnosu blaga — Pojem „dolžnik“ — Sodelovanje pri nezakonitem vnosu — Oseba, ki je posredovala pri sklepanju prodajnih pogodb za nezakonito vneseno blago)

(2012/C 25/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oliver Jestel

Tožena stranka: Hauptzollamt Aachen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga člena 202(3), druga alineja, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4,

str. 307, str. 1) – Nastanek carinskega dolga po nezakonitem vnosu blaga na carinsko območje Unije – Oseba, ki je posredovala pri sklepanju prodajnih pogodb glede nezakonito vneselega blaga, ne da bi neposredno sodelovala pri tem vnosu – Pogoji, pod katerimi se lahko taka oseba šteje za carinskega dolžnika

Izrek

Na predloženi vprašanji je treba odgovoriti, da je treba člen 202(3), druga alineja, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da je treba šteti, da je oseba, ki je – ne da bi bila neposredno udeležena pri nezakonitem vnosu blaga na carinsko območje Evropske unije – sodelovala pri tem vnosu s tem, da je posredovala pri sklepanju prodajnih pogodb glede navedenega blaga, čeprav je vedela ali bi morala vedeti, da je bil navedeni vnos nezakonit, kar presoja predložitveno sodišče, dolžna plačati carinski dolg, ki nastane pri tem vnosu.

(¹) UL C 317, 20.11.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) (C-468/10), Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEDM) (C-469/10) proti Administración del Estado

(Združeni zadevi C-468/10 in C-469/10) (¹)

(Obdelava osebnih podatkov — Direktiva 95/46/ES — Člen 7(f) — Neposredni učinek)

(2012/C 25/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) (C-468/10), Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEDM) (C-469/10)

Tožena stranka: Administración del Estado

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo – Razlaga člena 7(f) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, str. 31) – Obdelava podatkov s strani odgovornih oseb in posredovanje podatkov naslovnikom zaradi uresničitve njihovih legitimnih interesov – Dodatne zahteve – Neposredni učinek določb direktive